

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Mulieres, quæ exemplo Deiparæ virginitatis florem inviolatum Christo obtulerunt, & ex hac vita in pace ad cœlestem sponsum commigrarunt.
Sect. 7. n. 54.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

eam suis parentibus redderent. Jejunavit illa & oravit, & exaudita continuo est. Ad hoc enim factum erat, quantum exitus docuit. Ita illi tam repente Dei beneficio salute percepta, mirantes eam, & honorantes, quod eorum mater promiserat impleverunt, ut discamus captivos Dei servos non deleri a Domino suo. hæc Aug.

MULIERES, QUÆ EXEMPLE

Deipara virginitatis florem inviolatum Christo obtulerunt, & ex hac vita in pace ad cœlestem sponsum commigrarunt.

SECTIO VII.

*Virtute
prædicatorum
actiones
martyrii
laude non
carent.*

Hæcenus de mulieribus iis, quæ ad virginitatis decus singulari Dei beneficio martyrii gloriam sui sanguinis effusione adiecerunt, reliquum est, ut nonnullas ex virginibus recensamus, quæ diem suum in pace Ecclesiæ obierunt, quarum licet persecutor non fuderit sanguinem, propter insignem tamen earum vitæ sanctorum testimoniam æmulum non defuit martyrio, et enim duo sunt, quemadmodum docet Gregorius hom. 31. in Evangel. & libro 4. Dialog. cap. 26. martyrii genera, unum in occulto, alterum in publico. Nam & si, inquit, persecutor defuit exterius, martyrii meritum est in occulto, cum virginitas ad passionem prompta flagrat in animo, quod ex verbis illis Christi Domini ad filios Zebedæi, calicem quidem meum bibetis, confirmat: si quidem S. Joannes Evangel. ita in pace Ecclesiæ quiescit additque eos, qui occulte antiqui hostis insidias tolerant, suosque in hoc mundo ad veritatis diligunt, cunctis carnalibus desideriis resistunt, per hoc, quod se omnipotenti Deo in corde hærent, etiam pacis tempore martyres esse possunt. hæc Gregorius, quod is qui virginitatis institutum lectantur peculiariter quædam rationem, si cum reliquis fidelibus comparentur, convenire nemo inficiabitur, cum acriter quasdam dæmonis molestias, atque insidias patiantur, & a carnalibus desideriis, quam militant ad veritatem animam singulari quodam studio solerter, ac diligenter eis abstinendum, eisdemque desideriis strenue, ac viriliter se reluctandum, nam ut recte Augustinus ser. 250. de tempore, cap. 3. agens de vitanda incauta mulierum familiaritate, ne castitas in dicitur

adducta commaculetur: Fratres, inquit, contra mor. sfera blandimenta Dei adiutorium imploramus jugiter, serentes in his malis etiam quotidiana martyria. Christus autem ac esse non esse sicut enim Castitas & virtus & iustitia Christus est sic & ille, qui est iustitia, nec perceptor est, ille, qui ea in alio defendere, & in se ipso custodire voluerit, Mart. yr. est. ta August. Et Bernard. in tententis parvis inter martyria sine sanguine connumerat castitatem in juventute.

55. Quare non in merito pudicitia servata habet (si, qui Hieronym. epist. 8. & in via Malchica, tibi) martyrium suum, propter multas nimirum difficultates, ac tentationes, quibus ab hostibus tum invisibilibus, tum visibilibus, & à propria præsertim carne impugnatur: quare quemadmodum proportione quadam virginitas martyrio comparatur, ita martyrii coronam quodammodo hæcque dicitur: neque vero id mirum cuipiam videri debet cum de inclyto Christi confessor Martino canat Ecclesia. O sanctissima anima, quam est gladius persecutoris non abstulit, palmam tamen martyrii non amisit. Hoc tamen minime intelligendum est de iis virginibus, quæ cæteris virtutibus vacuæ, de sola tibi virginitate blandiuntur, quas in Evangelio designantur quinque illæ virgines fatuæ sponso, sponsoque; obviam excurrentes quæ acceptis lampadibus non sumperunt oleum secum quare & a cælestibus nuptiis exclusæ leguntur sed de iis, quas quinque virgines prudentes adumbrarunt, quæ veluti oleo in vasis accepto ad virginitatem, humilitatis, patientiæ, orationis, mortificationis, charitatis, cæterarumque virtutum præsidia adiecit studuerunt. Ejuismodum enim virgines propter carnis illecebras, quas cum egregia vitæ integritate forti, magnoque animo repuerunt, & propter assiduas preces, jejunia, vigiliæ, scilicet, frequentes sui corporis diverberationes, humi cubationes, & in eisdem monasterii claustris, quibus ad totam vitæ tempus sponte se incluserunt, aliasque corporis castigationes ad carnem edomandam ultro susceptas, iure optimo martyribus proportione quadam comparantur: præsertim quia compluribus earum comparantibus, & cognatis, qui eas vel in vitas, & interdum verberibus, aliasque indignis modi divexatas nuptiis illigare volebant, & cum sponso, a quibus in conjugium ardentem expetebantur, strenue decertandum fuit, ut suam virginitatem custodirent.

56. Cæterum si harum numerus, quæ totum

*Pudicitia
cultus
martyria
comparantur.*

*Virginitas
ceteris
virtutibus
jungenda.*

horum sæculis, in tot, tantisque diversis Christiani orbis Regionibus, sive in cœnobis, sive etiam in suis domibus in pace Ecclesiæ virginitatem suam Christo religiose dicunt, subducendus esset, res sane foret humano studio (ut ita dicam) impossibilis; & multis tamen quæ adduci possent, aliquas ex præcipuis in medium afferemus.

Virginum Collegium Ierosolymis sub Deiparæ institutione.

Et primo quidem loco recensendæ videntur virgines illæ, quæ post adventum Spiritus sancti in die Pentecostes sub institutione Deiparæ Ierosolymis vixisse feruntur, quarum meminit Dionysius Cartusianus in 1. sentent. distinct. 16. qu. 2. cum enim de sapientia, & scientia Deiparæ ageret, quæ complures, dum inter mortales versaretur, erudivit, hæc de Deiparæ subicit: *Quotidie quoque, seu tempore opportuno edocuit felicissimum illud Collegium ceterum virginum eius obsequio atq; regimini deputatarum sic ille.*

Id quod licet prima fronte videri possit magis pie, quam solide dictum; nos tamen capite 37. valde verisimile esse ostendimus: idcirco hæc de re uberius explicanda, & confirmanda in præsentia superledemus, Lectoremque ad ea put illud remittimus.

B. Martha virg.

Martha virgo Christi Domini hospita cum sorore Maria Magdalena, & fratre Lazaro, aulique Deo navim gubernante Massiliam ap-pulsa (quod uberius in eius vita in Breviario Romano die 29. Julii describitur) in locum à viris remotum cum aliquot honestissimis feminis se recepit, ubi summa cum laude pietatis & prudentiæ vixit, & miraculis clara migravit ad Dominum. cujus corpus Tarasci magnam habet venerationem.

Quatuor filia S. Philippi Diaconi virg. & Prophetissa.

Quatuor virgines filia S. Philippi, qui unus fuit ex septem primis Diaconis Act. 21. omnes prophetales erant, quarum virginitatem veluti aliquid in lege Evangelica præclarum memorat S. Lucas, de quibus Hieronymus epist. 8. quod pudicitia virginali, prophetiæ gratiam sunt consecutæ, & lib. 1. contra Jovinian. *Post crucem, inquit, Christi, statim una domus Philippi Evangelista quadrigam producit virginum filiarum. Cumque Dominus in Evangelio dixerit, lex & propheta usque ad Joannem ista quia virgines erant etiam post Joannem propheta esse referuntur. ita Hieronymus, qui in epist. 27. narrat S. Paulam in peregrinatione Palæstinæ, Cæsareæ Diaconi Philippi ædiculas & cubacula quatuor virginum prophetarum vidisse, ut*

refert Eusebius lib. 3. c. 25. ex Polyrate in virginitate consenserunt. Quarum mentio in Martyrologio, extat die 6. Junii.

57. Iphigenia virgo Æthiopum Regis filia 21. Septembris Hæc à S. Matthæo Apostolo baptizata, ab eoque sacro velamine Deo consecrata, nullis precibus, vel minis permoveri potuit, ut Hirtaco Regis successori ejus nuptias experenti consentiret, quare is sanctum Matthæum, cujus opera illa virginitatem Deo venerat, & in sancto proposito perseverabat, ad altare mysterium celebrantem jussit occidi, quæ de causa S. Matthæus ab Hippolyto libro de duodecim Apostolis ad hoc alludente victima dicitur virginitatis. Deinde Iphigeniæ domum eo ipso igne incendi fecit, ut eam cum cæteris virginibus concremaret. Verum sanctus Matthæus cœlitus cum Angelo adventit, ignem ab ea domo excussit, flamma vero erumpens, Regis palatium consumpsit, Hirtaco cum filio vix evadente, & filius quidem à dæmone arreptus, mox interit, Hirtacus autem morbo Elephantico percussus, doloris impatiens mortem sibiiple conscivit. Iphigenia vero ducentarum, & eo amplius virginum mater existens, sancto sine quævit, de qua Petrus in Catalogo l. 8. c. 101.

Petronilla virgo S. Petri Apostoli filia 31. Maii. Hæc eximia corporis forma, cum virginitatem suam Christo dicasset, & ejus nuptias vehementer expeteret Flaccus Comes, triduum ad deliberandum accepit, quo tempore ejus ac precibus vacans, à cælesti sponso ne suo proposito vim afforiri pateretur, enixe contendit: itaque tertia die sacra Eucharistia percepta, ad cælestes nuptias evolavit. Hujus rei historia plenius describitur apud Surin. in actis SS. Nerei, & Achillei tom. 3. mense Maii.

Balbina virgo filia S. Quirini Tribuni martyris Romæ 31. Martii. Hæc cum bovis seu vinculis Alexandri Pp. à strumis curata esset, ab eo baptizata virginitatem servare decrevit; jussuque est inquirere vincula Apostoli Petri, quæ ab ea sedulo inventa, magna cum pietate servavit, tandem post devictum hujus sæculi cursum sepelitur via Appia juxta patrem suum.

58. Pudentiana, & Praxedes sorores virgines Romanæ. S. Pudentis Senatoris Apostolorum discipuli filia post innumeros agones, post totius familiæ, in qua erant nonaginta sex homines ad Christum conversionem, post multorum martyrum venerabiliter exhibitas sepul-

S. Ephigenia virgo.

Iphigenia virginitatem suam. de S. Matthæo A. post martyrio infigitur.

Flamma à S. Iphigenia domo divinitus excussa.

Ejusdem virginitati in fidiâs Hirtacus cum filio dai pœnas.

Petronilla virgo.

Balbina virgo.

Pudent. & Praxedes mart.

sepulturas, post omnes facultates pauperibus pro Christo erogatas, jeuniis, & orationibus intentæ migrarunt ad Dominum. Illa quidem 19. Maij, hæc autem 21. Julij.

Virginitas votum dissuadens morte corripitur.

Virgo quædam memoriæ nostræ (inquit Ambros. l. 1. de Virginitate) nobilis in sæculo, nunc nobilior Deo, cum urgeretur ad nuptias à parentibus, & propinquis, ad sacrosanctum altare confugit, ubi sacrificium virginitatis offertur, virginitatis velamen cum precibus Sacerdotis petens, sponsum se habere dicens, cui nemo se comparet divitem mundo, potètem imperio, nobilem celo: silentibus cæteris unus abruptus: *Quid si, inquit, Pater tuus viveret, in nuptium t. manere pateretur?* cum illa, & ideo fortasse defecit, ne quod impedimentum posset asferre. Quod ille responsum de Patre de se oraculum, maturo sui probavit exitio ita cæteri, eadem sibi quisq; metuentes favere cœperunt, qui impedire quærebant hæc Ambros.

Marcellina virgo.

Marcellina virgo S. Ambrosii Episcopi soror 17. Julij. Hæc Romæ à Liberio Papa in basilica S. Petri velum consecrationis accepit, ejus sanctitatem S. Ambrosius scriptis testatam fecit.

Virgo quædam S. etiam Martini conspectum fugiens commendatur.

Virgo quædam ex Severo Sulpitio Dialogo 2. cap. 13. ante complures annos se in agellulo suo cohibebat, & ab omnium virorum oculis removerat; quam tam illustri meriti puellam cum sanctus Martinus Turonensis Episcopus prope locum illum præteriens religioso visitationis officio honorare vellet, illa fortissimi vincula proposuit, ne Martini quidem contemplatione laxavit, sed per aliam foeminam se excusavit, quam S. Martinus hoc nomine multo affectu prædicabat: ejus Xenium præter solitum admisit dicens: *Benedictionem hujus Virginis à Sacerdote minime respiciendam, qua esset multis sacerdotibus præferenda,* tanti faciebat Virgines quæ virorum conspectus declinabant hæc ex Sulpitio.

Macrina virgo.

Macrina Virgo in Cappadocia 19. Julij, soror sanctorum Basilii Magni, & Gregorii Nysseni.

Soror S. Pachomii 400. monialium mater.

59. Soror S. Pachomii instar fratris sui monasterium quadringentarum circiter sanctimonialium fundavit, quod eandem habebat vivendi formam, & institutum cum illo S. Pachomii, & constructum erat trans flumen è regione illius: quemadmodum legimus in vita S. Pachomii apud Sur. 14. Maij.

Musa virg.

Musa puella Romæ à Decipara ad suum ob-

sequium invitare, ejusdem jussu à risu, jocis, & puellari levitate abstinens, die 30. evolavit in cælum, quemadmodum uberius ex Gregorio lib. 4. Dialog. cap. 17. supra c. 20. memoravimus atque ex virgineo corpore habitatura cum SS. Virginitate exivit.

Genovesa Virgo sanctitate clarissima Lutetiae Parisiorum 3. Januarii. Hæc à teneris à beato Germano Antiochorensi Episcopo Christo dicata admirandis virtutibus, & miraculis claruit, quam sanctus Simeon Stylites in Columna extra Antiochiam degens per spiritum cognoscens eam per mercatores illuc advenientes multa cum veneratione salutabat; & ut pro ipso Dominum oraret, sedulo precabatur. Culinam adolescentulam cuidam desponsatam, quæ nuptiis virginitatem præferre cupiebat, ad templum adductam portis ultro apertis, Christo despondet, tandem octogena feliciter obdormivit in Domino tempore Clodovei Regis.

Marina Virgo in Bithynia virili habitu à Patre Eugenio in Cœnobium adducta, & sub Marini nomine cum eodem monasticam vitam professæ: post multos annos religiose traducta ab Abbate ad monasterii negotia mittebatur, & in quoddam diversorium cum sociis divertere solebat. Cumque filia hospitis à quodam milite violata concepisset, Marinum ejus sceleris auctorem fecit, quod cum Abbati renunciatum esset, is eum graviter reprehensum, nec se excusantem, sed errati veniam precantem, è Monasterio ejecit: ille vero sub dio manebat, cum autem puella infantem peperisset, puellæ pater illum Marino detulit, qui lacte à pastoribus emendicato, puerum alebat. ex isto triennio multus fratrum precibus, tandem cum infante admissus est in monasterium ad viliora, & abjectiora monasterii deputatus. quæ omnia mira cum humilitate, & patientia exequabatur; nec modica ei modestia erat in educando Infante illo. Denique in sua cella sancte obiit: quem sepulturæ mandare volentes, invenerunt esse mulierem. omnibus igitur veniam petentibus, quod innocentem vexasset corpus ejus in Ecclesia honorifice conditum, miraculis clarescere cepit. Puella, quæ eam infamaverat, à dæmone arrepta, & ad sepulchrum ejus adducta, omnem rei veritatem confessæ liberatur. hæc ex Metaphraste apud Surium to. 2. die 8. Febr. quam vocat Mariam; eadem legimus in vitis Patrum libro 1. cap. 44. & apud Petrum in Ca-

Genovesa virg. dicitur quæ præterea S. Simeon Stylites se commendat.

Culinia virg. porta templi aperitur.

Marina virgo.

Mulier, quæ Mariam virg. bono nomine detraxerat à dæmone correpsit.

Catalogo lib. 6. cap. 108. qui affirmat eam obiisse 16. Julii. Anno vero 1113. translatum est corpus ejus Venetas: cujus meritis nauae à maris tempestate sunt liberati, hæc autem titulus in Martyrologio die 17. Julii adnotatur. Baronius in notis ad diem 18. Junii existimat S. Marinam Virginem, quæ in Martyrologio passâ dicitur Alexandria, esse hanc: potius crediderim esse diversas.

*Margarita
virgo Æ-
gyptiaca.*

60. Margaritæ vero Virgini Ægyptiacæ simile quid contigisse narratur, hæc peculiaritè quoddam facinus servandæ virginitatis, ei quod edidit S. Alexius, per quam simile aggressa est, quin etiam majus aliquid est ausa: nupti enim à parentibus tradita, prima nocte cum sponsus propter laborè in choreis eadè susceptu profundo fomno tenebatur, ipsa tonsis crinibus sub viri habitu se Pelagium appellans, & delectuluma in monasterium virorum aufugias, ab eisque admissa, sanctissimam ac religiosissimam vitam duxit, adeo ut seniorum consilio; hæc invita monasterio virginum præficeretur. Verum falsò in suspicionem vocata, quod cuidam monachum inuitiè, cuius uterque intemerat, virum intulisset humiliter, & absq; excusatione severam penitentiam peregrina morte tamen agnitus, ut femina, omnibus lux humilitatis, atq; patientiæ exempla reliquit. Hujus vitam narrat Petrus in Catalogo 9. c. 27.

*Theodistes
virgo*

Theodistes virgo in Pato Insula 10. Nov. in Martyrologio Romano, cujus vita ex Metaphrasæ extrat apud Surium tom. 6. Hæc fuit patria Lesbica, quam in virginum monasterio ab infanzia dedicatam Arabes Cretenses captivam abduxerunt cum 18. annis ageret. Cum autem eam in Insula Pato deserta cum aliis captivis expoissent, ut singulis precium; quo se redimerent præscriberetur, ipsa clam fuga elapsa in silva se abdidit, ubi vitam perquam similem ei, quam S. Maria Ægyptiaca in deserto duxit, quinque & triginta annis exegit ab hominum consortio prorsus se junctam, lupinis, & herbis, quæ in solitudine nascuntur, vitam sustentabat demum cuidam ex Eubæa, qui eo venationis causa cum aliis venerat locuta, petiit sibi anno sequenti sacrosanctam Eucharistiam afferri, qua suscepta migravit ad Dominum. hæc ex Metaphrasæ tomo 6.

*Euphrosi-
na Ale-
xandrina
virgo.*

Euphrosina Alexandrina die 1. Januarii: hæc cum à patre cuidam in sponsam esset promissa, ne cogere tur nubere, domo ac parentibus relicta sub viri habitu, ut securius delitesceret, iu-

pto Smaragdi nomine, inter monachos cuiusdam cenobii duo de 40. annos vitam abstinentia, aliisque pietatis operibus insignem ad obitum usq; sanctissimè traduxit, & miraculis clara migravit ad Christum; ejus vita extat apud Surium 1. die Januarii.

S. Scholastica virgo S. Benedicti Abbat. (6. Febr. 10. Februarii, cujus animam idem Benedict. migrantem è corpore, in cælum ascendere vidit, de qua S. Greg. 2. Dialog. c. 33 & 34.

Brigida virgo è Scotia 1. Febr. Hæc cum multis modis ad conjugium urgeretur, Dominum rogavit, ut turpem ipsam efficeret, sicq; ab ejus conjugio appetendo omnes absterrentur. mox exaudita est, & oculus ejus crepuit, quare permissa virginitatem Christo consecrare, & cum velum accepisset, lignum altaris ab ea tactum viruit, ejusq; oculus sanitati est restitutus. Cum autem una è puellis ejusdè Brigidæ, impuro cuiusdam amore capta se ad eum certo tempore venturam pollicita esset, cumq; ad hoc parandum è lecto surrexisset, obnixè Dominus precabatur, ut in tanto suæ salutis naufragio sibi opem ferre dignaretur, accenso igne, illi pedes admovit. & ignibus ardorem libidinis extinxit: manè autem factò S. Brigida ejus adustos pedes perfecte sanavit: S. vero Brigida obiit ex Sigeberto anno 510.

Eartongatha filia Earae omberti Cantuariorum in Anglia Regis. Hæc magnarum virtutum virgo in monasterio S. Pharae in Gallia in loco, qui dicitur *Brige*, monasticam vitam est complexa, cum enim eo tempore in Anglia, nec dū multa essent constructa monasteria, complures ex Anglia filias suas erudiendas, & cælesti sçdō copulandas ad Gallia monasteria mittebant cujus rei mentio quoq; fit in vita S. Pharaonis apud Sur. 28. Octob.

In eodem quoque monasterio vixit Sedrida virgo materteræ Eartongathæ filia Regis Edelburgi in Anglia, utraque autem quamvis peregrina, virtutum merito Brigensis fuit Abbatissa. Et quidem in Eartongathæ obitu concincentes Angeli sunt auditi, qui eam ad Cælum adducerent: Sedridæ vero, quam etiam vocant Edelburgam, corpus post septennium cum esset ad Ecclesiam sancti Stephani transferendum ita intemeratum inventum est, ut à corruptione concupiscentiæ carnalis erat immune, hæc ad verbum fere ex Beda libro tertio historiarum Anglorum cap. 3. circiter annum Domini 660.

*S. Scholast.
virgo*

*S. Brigida
virgo.
Forma venustatem
sibi subtra
hi precibus
impetrat.*

*Eartonga-
thæ
virgo.
S. Pharae
virg.*

*Sedrida fi-
lia Edelb.*

Florentia virgo. Florentia virgo Hispana in Hispania 20. Junii Sancti Leandri, & Isidori Episcoporum soror.

Romula, Redempta, & Herundo virgines. Romula, Redempta, & Herundo virgines Romae, quarum insignem sanctitatem S. Gregorius in 4. Dialog. capite 15, plenius describit: earum dies in Martyrologio die 23. Julii commemoratur.

Tharfilla, & Emilianiana virgines. Tharfilla, & Emilianiana virgines sorores S. Gregorii Papae amicae, & de illa quidem, quae vigesimo quarto Decembris decessit idem Sanctus Gregorius homilia 38, testatur, quod in hora exitus sui Jesum ad se venientem viderit: haec vero vocante eadem Tharfilla, quae jam ad Deum praecesserat 5. Januarii migravit ad Dominum.

Gregoria virgo. Gregoria virgo adolescentula ex Gregorio lib. 3. Dialog. c. 14, constituta jam nuptiis in Ecclesiam fugit, & ab Isaac viro sanctissimo defensa sanctimonialis habitum est consecuta.

Sanctimonialis virgo Damonis ab obsessio corpore ejicit. Virgo quaedam Spoleti jam nubilus, cujusdam viri primarii filia, ejus patre invito sanctimonialis effecta à patre exhaereditur, sex tantum unciis cujusdam possessiunculae ei attributis, cujus exemplo multae virgines nobiles caeperunt, apud eam Deo dedicata virginitate servire cujus tanta extitit vitae sanctitas, ut suo imperio daemone ab obsessio corpore expulserit.

Phara virgo. Phara virgo in Gallia clavis parentibus orta, tempore Heraclii Imperatoris, soror S. Pharonis Episcopi Meldensis. Haec S. Columbani benedictione sacra, cum à Patre Agerico nuptui tradenda esset, continui fletus in cerore ea de causa affecta visum amisit, quae B. Eustasius Abbas Luxoviensis divinitus ei restituit: sed cum iterum à patre ad nuptias urgeretur, ad Ecclesiam S. Petri confugit: unde retracta in custodia detruditur, precibus tandem S. Eustasii patre annuente, sanctimonialis effecta, Monialium cenobio in solo paterno extracto in pietate perseverans virtutibus clara quievit in pace die 7. Dec. haec ex Sigeberto anno Domini 620. Vincentio l. 23. Spec. hist. c. 15. & 16. & Petro l. 1. c. 39. & Martyrologio Romano.

Elffeda virgo. Elffeda virgo filia Osuvi Regis in Anglia, quam parens, qui cum parva manu annum circiter 650. ingentem Pende pagani Merciorum Regis exercitum tricies majorem suo delevit, pro obtinenda victoria Deo promiserat. Haec vix dum unius anni perpetua virginitate Deo sacrandam in monasterio Hershevi à patre offer-

tur, quae primus discipula vitae regularis sub Hilea Abbatis, deinde etiam magistra extitit, donec completo 60. annorum spatio, ad celestis sponsi nuptias intraret. haec Beda lib. 3. hist. Angl. cap. 24.

Fridburga Gunzonis Arbonae Ducis filia Sigeberto Burgundionum Regi desponsata cum S. Galli Abbatis, qui claruit circa annum 640 precibus à daemone esset liberata ejusdem consilio virginitatem Deo dicavit: cumq; parens eam ad Sigebertum magno cum comitatu adduxisset, illa ad Ecclesiam S. Stephani progressa exuta regis vestibus, habitum, & velamē propositi sanctioris assumpsit: quo comperito, religiosus Rex, eam regis vestibus splendide indutam & sacro velamine coronatam Christo cessit, dicens, non minori solemnitate caelorum Regi desponsandam, quam tibi, & Virginum monasterio S. Petri in Urbe Metensi eam praefecit. Haec in vita S. Galli l. 1. c. 21. apud Surium tom. 5. hanc eandem historiam narrat Vincent. Beluacensis in Speculo morali l. 1. part. 3. dist. 96. nisi quod loco Sigeberti Burgundionum ponit Sigismundum Lotharingiae Regem suppresso nomine puellae.

Valburga virgo filia S. Richardi Regis Angliae, qui relicto Regno ex Anglia egressus cum filiis Uvillbaldo, & Uvimbaldo, quos apud S. Bonifacium Archiepiscopi Moguntinum postea martyrem gloriosum dimisit, Apostolorum limina adiit, & in solitudine Deo servavit; deniq; Lucae in Tuscia sancto sine querevit circa annum 650. de quo Martyrologium die 7. Febr. de virgine vero Valburga mentio fit in Epistolis S. Bonifacii, & in Epitaphio ejusdem S. Richardi Lucae in sculpto, apud Surium die 7. Februarii.

Thomas Cantipratensis, (qui annum circiter 1260. scripsit) in lib. 2. apud c. 29. §. 33 & 34. de compluribus virginibus nobilibus, quae suis cognatis invitae virginali castimoniam suo tempore sunt complexae, haec habet: Si talia, inquit, de virginibus facta meo tempore referrem, potius me tempus desereret, quam exempla. Vidimus enim plures filias Comitum & Baronum, quae speretis nuptias in Monasteriis, vel Congregationibus Virginum vitam caelibem elegerunt. haec ille, & exemplum profert de Jolinda filia Comitum Viennensis Imperatoris Graeciae contobrina, quae in Monasterio monialium Ordinis Praedicatorum matre minime conscia habitum accepit, votum religionis fecit.

verum per vim à matre in domum reducta post tricennium, in quo sanctum virginis propositum à diversis frustra est tentatum, tandem ad monasterium remissa tantis vitæ exemplis eo tempore fulgebat, ut nullam ea virtus deesse videretur, sic ille.

Soror S. Ludovici Gallia Regis.

62. Soror quoque sancti Ludovici Galliarum Regis Conrado Friderici Imperatoris filio desponsata (quam idem Thomas Cantuar. se vidisse testatur) maluit in virginitate permanere, & spretis huiusmodi rebus ad cæcis contemplationi, & virtutibus addicta soli Deo vacare.

Jaqueline virgo pro virginitate tuenda sicco pede super aquas maris ambulabat.

Memorat etiam loco citato §. 32 factum quoddam admirabile cuiusdam virginis Jaqueline sororis nobilissimi Comitis Apuliarum quod suo ævo contigisse scribit. Hæc cum à fratre ad nuptias cogere sub virili habitu fugam arripuit: cumque frater eam insequente non posset evadere, signo crucis se muniens ex alta rupe in mare se deiecit, quam frater ejulatu magno monasterium ei construere pollicitus frustra revocare est conatus, divina enim virtute per mare, ac si per aridam ambularet ad desertas Græciæ Gilyas pervenit, & sub eodem viri habitu cuidam sanctissimi Eremitæ, quo de spiritualibus rebus plenius institueretur, triennio ministravit; postea in Sicilia super quadam arbore arcto tugurio constructo, viro quodam fidei sibi vicium ministrante, novennio latitavit. Demum Romam spiritu impellente ad Innocentium III. venit, eumque de quibusdam admonuit, cuius vivendi ratio hæc erat, ter in hebdomada solo pane, & aqua vivebat, super nudam humum sine cervicali cubabat. hæc ex Thoma Cantuar. tenentis.

Mathildis virgo.

Mathildis virgo Regis Scotorum filia, quæ ex Thoma Cantuar. tenentis lib. 2. Apum cap. 10. §. 3. sua ætate decessit, quatuor habuit fratres, unum Ducem, qui uxore pro Christo relicta pauperissimus exulavit, alium Comitem, qui vitam eremiticam duxit, tertium Archiepiscopum, qui Episcopatu relicto Cisterciensis est factus, quartus fuit Alexander, quem Pater regnare cogebat: sed Mathildis 20. annos nata, Alexandro persuasit, ut regno relicto Christum sequeretur quare mutato habitu in Gallias se contulerunt, ibi Alexander in Fonti monasterio Cisterciensis Ordinis inter fratres conversos ad mulgendas vaccas, & caseum faciendum admissus est, omnibusque ignotus ad obitum usque permansit: quando obedientia Prioris coactus genus suum prodidit, ipsa vero in villa Lampion, quæ

novem milliaribus ab eo monasterio distabat, secedens in parva domuncula solo manu labore vitam sustentabat; flexis genibus cibum capiebat, & prolixas ad Deum preces habebat. vix aliquid membrum substratum tenuit; tandem novem annis ante mortem à quibusdam militibus, qui eam in Scotia viderant, agnita, ut gloriam declinaret, inde aufugisset, nisi ab incolis retenta fuisset, multis miraculis in vita, & post mortem clara ad Christum migravit.

Christina virgo dicta mirabilis propter admiranda, quæ in ea, & per eam Deus efficere voluit, in Oppido S. Trudonis in Hasbania honestis parentibus est orta, cuius vitam à Thoma Cantuar. tenentis viro doctissimo, & religiosissimo conscriptam habet Surius die 23. Jun. 10. 3. Hæc puella cum defuncta esset, & in templo pro eam sepulture tradenda Missæ sacrificium offerretur, revixit, ex quo tempore magnis, & insolitis se pœnis pro animabus purgatorii excruciebat, tandem ab eo tempore, quo primum spiritum reddidit anno 42. sanctissime obiit annum Domini circiter 1224.

Christina virgo.

Ludgardis virgo ex Tungrorum Civitate duodennis in monasterio S. Catharinæ prope Oppidum S. Trudonis in Hasbania inter sacras virgines Ord. S. Bened. divino servitio mancipatur, cui Christus Dominus familiare se exhibere dignatus est; crebris jejuniis & assiduis precibus vacabat; Prioris munere in eo monasterio functa est: verum Christi voluntate, & B. Christine Mirabilis, de qua jam diximus, suasu, Aquiriâ in Brabantia ad monasterium Cisterciens. Ord. se contulit; ubi deinceps mira sanctitate vixit, plurimorum salutem suo consilio, & precibus juvit, tandem die 16. Jun. anno Domini 1246. ætate 64. ex hac luce migravit. ejus vitam Thoma Cantuar. tenentis, qui eam sæpe est allocutus literis mandavit, quam refert Sur. 10. 3.

Ludgardis virgo.

Editha virgo in Anglia 16. Sept. Edati belli, & pacis artibus inclita, atque religiosissimi Anglorum Regis filia, & S. Eduardi Regis, ac Martyris, de quo in Martyrologio 18. Martii soror in Monasterio à teneris annis Deo dicata sæculum hoc ignoravit potius, quàm reliquit. obiit annum Domini circiter 984. 23. ætatis suæ: ejus corpus in terra sepultum; post aliquot annos in cinerem resolutum quoad manus, pedes, & oculos, à S. Duffanno Archiepiscopo inventum est; reliquum vero uti illibatam, ita & incorruptum fuit, sicut etiam pollex dexterae manus quo assidue sibi crucis signum imprimebat

Editha virgo Eduardi Regis ac maris soror.

D d d d a

quo-

quoniam, ut ipsa eidem S. Duffanno per visum revelavit, membris illis in cinere resolutis puel-
lari levitate abusa erat: at vero libidinis & cra-
pulae semper experta fuerat, de qua Sur. to. 5. &
Petius in Catalogo l. II. c. 70,

*Clara vir-
go.*

Clara virgo Assisii, in Umbria 12 Augusti
prima planta pauperum foeminarum Ord. Mi-
norum, quam vita, & miraculis celebrem. Ale-
xander IV. in numerum SS. Virginum recellit
anno Dom. 1255, cum ante biennium ex hac
vita migrasset.

*Margarita
virgo.*

Margarita virgo Bela patre, & Matia matre
Hungariae Regibus orta ex voto à parentibus
ad Monasterium Vespriense Ord. Præd. cum
nondum quartum ætatis annum expleisset, ob-
lata, sanam pietatem, & precibus se dedit, Deipa-
ram præcipuo venerabatur affectu; ubicunque
ejus imaginem conspexisset, genuflexa saluta-
tionem Angelicam proferebat: in vigiliis Nati-
vitatæ Christi, & quatuor solemnitatum Dei-
paræ pane tantum, & aqua vivebatur, & dum
in capitulo diei sequentis solemnitas pronun-
ciabatur, singulari devotione se prosternebat
cum lachrymis orans, & Deo gratias agens; in
singulis Deiparæ festis, ac intra octavas mille
salutationes Angelicas sanctissimæ Virgini of-
ferebat ad singulas quasq; humi se prosternens
suum corpus juniis, cilicio, circulo ferreo, &
claviculis ferreis in caleis dispositis, aculeatis
flagellis rigidissime castigabat, humilitatis,
paupertatis, obedientiæ, orationis, mansuetu-
dinis, & patientiæ studiosissima. Conjugium
Ducis Poloniae, Regis Bohemæ, & Caroli Re-
gis Siciliae constanter recusavit: cumq; ei dice-
retur summum Pontificem in voto solemnium
virginitatis, quod nuncupaverat, dispensatu-
rum, Respondit, nares sibi potius, ac labia præ-
cisuram, & oculos evulsuram, quam in cujusq;
connubium consensuram: quare ne qui mole-
stiam ei hac in se facerent, benedictionem
virginalem ab Archiepiscopo Strigoniensi ac-
cepit. Miro vitam pro Christo ponendi deside-
rio tenebatur. Denique multis virtutibus, ac
miraculis in vita, & post obitum clara evolavit
in Cœlum die vigesimo nono Januarii, anno
Domini 1207 ætatis suæ vigesimo octavo, ex
quibus quatuor, & viginti in Cornobio sanctis-
sime traduxerat.

*Gertrudis
virgo sive
Thruta.*

Gertrudis, sive Thruta, virgo sanctissima,
cujus admirabiles revelationes circumferuntur,
quas in hoc opere interdum citavimus, diversa
tamen ab ea, qua 17. Mart. in Martyrologio me-

moratur. Hæc quinquennis in Monasteriū vir-
ginum Heldephense Ord. S. Benedicti in Libe
Eislebio Comitatus Mansfeld, cuius postea fa-
cta est Abbatisa, adducta, ubiq; omnium vir-
tutum splendore refulsit, sed præcipue cordis
humilitati ac munditiæ vacabat, D. oq; per ar-
dentem charitatem conjugii studebat: cujus
corpori Dominus præclaro vulnere suorum
stigmata testibilibiter impressit, ex miq; fami-
liaritatibus, ac benevolentia signa ostendit, vixit
in eodem monasterio cum beata Mechilde, de
qua mox dicemus, claruit autem Rudolpho
Imperatore qui imperare coepit anno 1275. In
ejus enim obitu pro electrone faciendâ orasse
serioitur lib. I. suarum revelat. capite 3. Hæc ex
libro suarum revelationum, & ex Blofio in O-
pusculo quod inscribitur *Monile spirituale* n. si-
ne ubi etiam testatur ejus revelationes, ut ipsi-
us verbis utar, à doctissimis & illuminatissimis
viris summa cum diligentia examinatas, quo-
rum unus post accuratam illarum lectionem
scripsit sententiam suam hoc modo: *Ego in ve-
ritate divini luminis sentio, neminem qui Deo
spiritu sit illustratus posse calumniari, aut impu-
gnare ea quæ in hoc libro habentur, nam catholi-
ca sunt, & sancta hæc Blofius.*

Mechildis virgo sanctitate conspicua, cujus
cœlestes revelationes aliquando citavimus, fi-
lia fuit Baronis de Hackerbon in Germania.
Hæc cum septennis à matre ad monasterium
quoddam suæ patriæ vicinum, in Libe Eislebio
Comitatus Mansfeld in quo beatam Gertrudē
vixisse diximus, forte deducta esset, mansit ibi,
tandemq; religionem professâ est, quæ in Dei
amore, ac solidis virtutibus humilitate præfer-
tum & obedientia, & in ægritudine calculi, ac
doloris capitis (quibus cruciabat) patientia,
adeo excrevit, ut Deo fieret familiarissima, à
quo multa cœlestia secreta intellexit, aliq; su-
mæ benevolentia signa accepit; cum enim fer-
4. Paschæ ex verbis illis Missæ, *Venite benedicti
Patris mei*, insolita repleta lætitia in hanc ad
Dominum vocem erupisset: *O si una essem ex
illis benedictis, qui hanc vocem tuam audituri
sunt.* Dominus ad eam. *Certo scias te unam ex
illis esse, & ut nihil dubites, cor meum in signum
amoris tibi trado.* Ex quo tempore mira devo-
tione erga Christi Domini cor affici coepit, à
quo innumera se beneficia consecutam profi-
tebatur, tandem in horamortis à Domino il-
dem verbis est invitata: *Veni benedicta Patris
mei posside paratum tibi regnum à constitutione
mundi.*

*Revelat.
Gertrudis.*

*Mechildis
virgo.*

*Eidem
Christus
cor suum
pro amore
ac cœlestis
gloria pig-
nore dedit.*

mundi, monuitque illam domi, quo cor suum in pignus amoris ante aliquot annos donaverat, hæc ex vita ejusdem, & apud Blosium in suo monili spirituali in fine,

Catharina Senensis virgo.

64. S. Catharina Senensis Ord. Prædicatorum admiranda sanctitatis virgo à prima ætate tanta vitæ sanctimonia Deo servire cepit, ut nullam unquam lethalem culpam toto vitæ tempore admiserit, teste ejus Confessario, qui generalem ejus excepit confessionem, quinque salutationem edocta Angelicam eam crebro repetebat, & per singulos gradus ejusdem scælæ ascendendo, & descendendo genuflexa eam Deiparæ recitabat, virginis votum in tenera ætate Deo nuncupavit: cumque nuptias, quibus eam parentes, & germani illigare volebant, constanti animo recusaret, ea de causa multa convitia, & minas est perpessa, & ut ejus animum frangerent, amota ancilla culinaria sordidis culinæ officinis addidit, permissa tandem libere Deo vacare, durissimam vivendi rationem in: siquidem lectus erat ligni asseres nudi, solis herbas crudis abque patre vescabatur, catena ferrea latera adeo stringebat, ut carni propemodum concreta videretur, multo tempore quotidie carena ferrea ter: sed quo horæ spatio in singulas vices darsissime se diverberabat, sanguine ad pedes manare, sacro deinde Prædicatorum habitu suscepto divinis meditationibus, ac contemplationibus mirifice vacabat, ita ut sæpissime in eccliam raperetur, & jeram divinarum altissima cognitione instrueretur; triennio spatio silentium sibi indixit, ut nulli profus loqueretur, nisi cum peccata confiteretur, magna familiaritatis signa Christus Dominus ei exhibere dignatus est, siquidem de multis ipsemet eam iussit, sæpissime ei apparebat, & ante dum beatissimam Mariam suam secum adducebat, itemque alios Sanctos, cum illa panter non raro Psalmos dicebat; tempore Bachanahorum cum in sua cellula inclusa peteret fidei perfectionem, Christus cum sanctissima Matre sua, & aliquot Sanctis apparet mirabili modo eam sibi depondit, ex quo tempore Dominus se ipsum ad nomen convertationem, ut eorum salutem promoveret, eam misit, in quorum conversionem diligentissime incubuit, multoque ad peccatorum poenitentiam, & perfectionis studium precibus & exhortationibus pertraxit; erga pauperes & egenos benignissima, quicquid eis poterat largi manu erogabat; ingens ei erat sacra Eucharis-

Eandem sibi Christus depondit.

tiæ suscipiendæ desiderium, ex cujus perceptione mirifice recreabatur.

In quodam raptu Christus Dominus quinque sua vulnera non sine magno ejus dolore illi impressit, cum autem sedes Apostolica magno cum Reipublicæ Christianæ detrimento ad 70. circiter annos Avenione constitisset, ipsa multis laboribus Senis Avenionem usque profecta Gregorio XI. persuasit, ut in Urbem cum universa curia rediret. Innumeras malignorum spirituum tentationes, turpium præsertim cogitationum, quas ejus menti importune ingerebant, fortiter superavit; multorum calumnias, & persecutiones non minus patienter, quam viriliter toleravit. Demum multis laboribus pro Dei gloria, & animarum salute susceptis, plurimis, & ingentibus miraculis clara felicissime migrat ad Christum die 29. Apr. anno Domini 1380. ætatis suæ 33.

Eidem quinque sua vulnera Christus impressit.

Coletta virgo monialium S. Claræ reformatrix præclarissima apud Corbeiam in Picardia Roberto, & Margarita progenitoribus, cum esset quadrima singulari Dei beneficio mentem ad Deum perpetim elevatam habere cepit; que multis, magnisque virtutibus esset conspicua, corpus suum horrido cilicio, triplici catena ferrea, humi cubatione edomabat, precibus, ac meditationibus addita, virginis, ac puritatis in se, & in aliis studiosissima, zelo animarum fervens pro peccatoribus assidue, & ardentem magno cum eorum fructu Deum precabatur; quod cum in spiritu S. Vincentio Ferrer. revelatum fuisset, in Gallias veniens, eam invisit, & multa cum consolatione est allocutus. Reformationem sanctimonialium Ord. S. Claræ est aggressa, ideoque earum omnium quas ipsa esset reformatura, vel quæ sub ea vitam monasticam, quam Clarissarum vocant, suscepturæ erant, constituta est Abbatissa. Ejus itaque opera multa sunt extracta, vel reformata monasteria, non modo faminarum, sed etiam virorum in Germania, Gallia, Burgundia, Sabaudia, aliisque Regionibus; multi item utriusque sexus ex omnibus monasticis ordinibus S. Benedicti, Carthusianensium, Cælestinorum, Canonicorum regularium suorum superiorum permissu ad monasteria Colettana sub perfectionis vitæ prætextu se contulerunt, ut est in ejus vita c. 12. ejus sanctitatem Deus compluribus per eam editis miraculis testatam fecit. Cum iter ageret sororibus, & aliis comitata, vel etiam cum in monasterio degeret à facinorosis hominibus dānum ali-

Coletta virgo.

Eandem à S. Vincent. Ferrer. divino in sanctu agnoscebat.

quod sibi, suisque timens, sororibus litanias, ut recitarent, edicebat, sicque Dei benignitate incolumis cum suis evadebat, in quod aliquoties ei contigisse in ejus vita capere 26. & 27. narratur, tandem pluribus bonis operibus, & apud Deum meritis exornata migravit in caelum die 6. Martii anno Domini 1447. hæc ex ejus vita apud Surium tomo 2. & Chronic. S. Fraac. p. 3. libro 3.

Catharina Bononiensis.

Catharina Bononiensis, virgo sanctimonialis Ordinis sanctæ Claræ sub instituto sancti Francisci vitæ sanctitate illustris, quinquagenaria obiit anno Domini 1464. die ultimo Martii cujus vita habetur in Chronicis Minorum part. 3. l. 4 c. 31.

B.M. Teresia virg.

65. B. Virgo Teresia Carmelitarum Discalceatorum Fundatrix, cognomento à Jesu, cui se totam tradiderat, tanquam tydas quoddam lucidissimum nostra ætate effulsit. Hæc natione Hispana in civitate Abalensi anno 1515. claris orta natalibus, septennis magnos ad pietatem stimulos, & ingens martyrii desiderium sensit, duodennis vero in tota matre, coram Deiparæ Imagine eam cum lachrymis obnixè precatur, ut in filiam admittere dignetur: ex quo tempore in suis necessitatibus Deiparæ patrocinium est experta: vigesimo ætatis anno in cœnobium sanctimonialium beatissimæ Virginis Mariæ de monte Carmelo, repugnante patre, non sine magna suæ carnis contradictione, ac lucta est ingressa. Post aliquot annos à suo in cœnobium ingressu uni ex PP. Societatis Jesu confessionem totius vitæ generalem peregit, ab eoq; ut meditationi Dominicæ passionis, & propriæ mortificationi vacaret, est instructa, ex quo tempore animi quietem sentire cepit. Deinde post septem, & viginti annos in eo monasterio exactos, magno animo reformationem Discalceatorum, & Discalceatorum ejusdè Religionis Carmelitarum divino jussu instituit, multis extinctis monasteriis, in quibus vitæ ratio ab eo tradita, sanctitate, & corporis aupertate, contemplatione item in Deum, & actione ad proximos juvandos præclara cecidit. Mulier sane humilitate, paupertate, obedientia, prudentia, rerum divinarum cognitione, in diuturnis suis morbis patientia insignis, & in proximos, quorum salutis, præsertim infidelium ardenti desiderio tenebatur, charitate, ac zelo incensa, orationis, & contemplationis dono excellens, charitate in Deum singulari, cui die quadam, ut in ejus imagine expressum cernitur, Angelus

Eadem ab

apparuit spiculo aureo ad summitatem ignito, vitæ saucians, & laniata revellens, quo vulnere incredibili divini amoris incendio exarsit, ex flagrantissimi quoque in Deum amoris impetu sancta ejus anima corpore soluta exiliatur, quemadmodum ipsa post obitum revelasse scribitur. libros cælestis sapientiæ repletos & spiritualium rerum doctrina præstantes confert: split: multis denique pro divina gloria laboribus, & contradictionibus superatis, Abulæ die 4. Octobris anno salutis 1582. ætatis 67. ab inchoata reformatione 26. obdormivit in Domino. ejus corpus odorem suavissimum spirans, & liquore fragrantissimo manans, integrum post multos ab ejus obitu annos est receptum, & summa pietate à fidelibus invisitur, & colitur; cujus intercessionis opem complures experti sunt; vitæ suæ initia, & progressus impleret jussu sui Confessarii conscripsit, integræ tamen vitam literis mandavit noster Franciscus Ribera, religiosissimus æque, ac doctissimus, cujus extant præclarissimi Commentarii in Prophetas minores, in Apocalypsim, de templo Salomonis, & in epistolam ad Hebræos.

Quamprimum aliæ virgines præclarissimæ quæ pro Christo virginitatem integerrimam servarunt, in hyloriis recensentur, & præsertim in vitis sanctorum, quas Surius tomis septem collegit, eas ne opus hoc nimium crescat, præterimus. Thomas Bozius complurium nomina memorat tom 2. de signis Ecclesiæ lib. 22. n. 12. & seq.

Euphemia nobilis quædam virgo in annis puerilibus castitate Deo dicavit: sed cū parens propter ipsius pulchritudinem, eam quamvis remitentem cuidam Comiti desponsasset, ipsa Capellam ingressa, opem Deiparæ invocans cultro natalium sibi præciderit, & labia: quare ab irato patre cuidam rustico in ancillam tradita, magnis laboribus, & plagis ab eo affligebatur; quæ omnia læto animo ferens, Deo quod aliquid pro eo pateretur, gratias agebat: septem vero in his expleto, nocte Dominicæ Nativitatis familia ad mensam confidente, ipsa ad stabulum laudes Deo redditura se contulit, ubi Deipara Angelorum, & Virginum multitudine stipata immenso fulgore circumfusa, eam ad constantiam est hortata, natalium, & labia ipsi restituit, quod ubi rescivisset pater ejus, in loco stabuli Virginum claustrum construxit, in quo Euphemia Deo serviens brevi quievit in Domino hæc in Spec. Exempl. dist. 9. n. 22.

66. Nec

*Angelo di-
vino amo-
ris spiculo
vulnera-
tur.*

*Ejusdem
corpus in
tegrum
servavit.*

*Euphemia
virgo.*

*Eidem Ma-
ria cælesti
comitata
Choro ap-
paruit, &
na sum, et
labia præ-
cisæ resti-
tuit.*

*Leodienſes
virgines è
vira peri-
culo pro
virginita-
te ſuſceptis
evadunt.*

66. Nec ſilentio prætereunda eſt virginum, ac Matronarum Leodienſium in tuenda pudicitia animi invicta fortitudo, & divina in eis ſervandis providentia, quemadmodum teſtatur Jacobus de Vitriaco Card. in prologo vitæ B. Mariæ de Oegnies ab eo editæ, quæ extat apud Sur. tom. 3. In deſtaſtatione, inquit, Leodienſi mulieres, quæ ad ſacras ædes confugere non potuere, in flumen ſe præcipitarunt potius mori volentes, quam caſticitatis jacturam facere; nonnullæ etiam in cloacas inſilierunt fortore extingui malentes, quam prodere virginitatem: Chriſti tamen benignitate in tanta multitudine nulla prorsus vel vitæ vel caſticitatis accepit detrimentum. Una ex iis ſancta muliere in flumine periculoſè laborante, duo ex hoſtibus in navicula ad eam properarunt, & cum illam extraxiſſent, volebant turpiter ea abuti: ſed quid fecit caſta inter leones, agna inter lupos, columba inter accipitres? maluit iterum in flumen ſe demergere, quam corrumpi: itaq; deſiit ex navi in undas; ſed cum navicula illius ſaltu depreſſa mergeretur, duo illi meiſi perierunt, illa verò abiq; ullo corporis, & animæ damno fluvio obſequeute ad litus emerſit. hæc ille.

*ALIQVOT ALIÆ VIRGINES
ex Martyrologio.*

His expeditis, aliæ quoq; mulieres, quæ virginitatis ſtorem cuſtodientes in pace ad caeleſtem ſponſum evolarunt, ex Martyrol. Rom. aliqua interdum adnotatiuncula adjecta breviter recenſendæ ſunt.

Illuminata virgo Tuderti 24. Nov. claruit temporibus Maximiani Imper. quemadmodum ex ejus rebus geſtis conſtare teſtatur Cardinalis Baron. in notis ad Martyrol.

Romana virgo Tuderti 23. Februarii, quæ à ſancto S. I. eſt in Papa baptizata, in antriſ & peluncis caeleſtem vitam duxit, & miraculorum gloria claruit. Temporibus Conſtantini Imperatoris, & S. Iuſtini ſummi Pontificis.

Sabina virgo in pago Tricaffino 6. Auguſt. virtutibus & miraculis glorioſa, quæ ſenior fuiſſe dicitur S. Saviniani Mart. à Petro lib. 7. Catal. 134.

Patruſia virgo Neapoli 25. Auguſti temporibus Conſtantini Imperatoris, cujus no-

mine celebre ſanctimonialium 'cœnobium Neapoli eſt inſignitum, ubi ejus corpus requieſcit.

Aſcella virgo Romæ 9. Decembris, quæ ut B. Hieronymus epiſt. 15. ad Marcellam ſcribit: *Ab utero matris benedicta, vitam in jejuniis, & orationibus uſq; ad ſenectam produxit. Hæc u- nius cellula incluſa anguſtiſſimè latitudine paradifi fruebatur; jejunium pro ludo habuit, in ediam pro reſtitione: pane enim, ſale, & aqua frigida contenta intra cubili ſui ſecreta manens nunquam viri alloquium noverat. operabatur manibus ſuis, ſponſo autem orans loquebatur, aut pſallens, ad martyrum limina pœnè inviſa properabat.* Hæc ex Hieronymo, qui alia præclara de ejus ſanctitate ſcribit loco citato.

Macrina S. Baſili Cæſarienſis Episcopi ſoror quamvis ab Angelo adhuc in utero matris Thecla fuerit vocata; nomine tamen Macrinæ aviæ ſanctiſſimæ ſæminæ eſt appellata, hæc viro deſponſata, mox illo vita ſuncto virgo permansit, & monaſticum inſtitutum complexa feliciter tandem obdormivit in Domino, teſte Nyſſeno ejus fratre in epiſt. ad Olympiam, in qua S. Macrinæ Sororis eſt prolecutus. hæc Epiſtolam Surius aſſert tom. 4. ejus dies in martyrol. die 19. Julii celebriſſis habetur.

Apollinaris virgo 5. Jan. filia Anthemii Conſularis viri religioſi, qui deſuncto Arcadio pro Theodoſio impubere adminiſtravit imperium.

Euthochium virgo 28. Sept. B. Paulæ filia, *virginitatu, & Eccleſia*; ut Hieronymus ait epiſt. 27. *Preſtoſum Moniſ*, quæ ad Præſepe Domini cum aliis virginibus cnutita à matre ei ita ſemper adhaſit, ejuſq; obedivit imperiis, ut abſq; ea nec procederet, nec cibum caperet, & ne unum quidem nummum haberet poteſtatis ſuæ, ſed & paternam, & maternam ſubſtantiam à matre diſtribui pauperibus lætaretur: demum præclaris meritis fulgens migravit ad Chriſtum anno 419.

Euphrafia virgo Thebaide 13. Mart. claruit Theodoſio imperante filia Antigoni, & Euphrafie, de quibus ſed. ſeq. qui ea ſuſcepta continentiam ſervarunt.

Helena virgo Ant. ſtodori 22. Maji, quæ ex Molano in Uluardum, ſicuti in geſt. S. Amatoris legitur, multimoda meritorum virtute claruit, & miraculis effulſit tempore Theodoſii ſenioris, & Honorii ejus filii.

Con-